

Sygn. akt II Ca 850/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Klesyk

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r na posiedzeniu niejawnym w Kielcach

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko P. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 31 stycznia 2013 r. sygn. VII C 565/12

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 850/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2013r. w sprawie VII C 565/12 Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo (...) Sp. z o.o. w W. przeciwko P. M. o zapłatę.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył apelacją powód, wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwot objętych żądaniem pozwu albo przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Skarżący zarzucił nierozpoznanie przez Sąd Rejonowy istoty sprawy poprzez niezbadanie materialnej podstawy zarzutu przedawnienia, co skutkowało stwierdzeniem, że roszczenie o zapłatę czesnego, którego wysokość była z góry ustalona i podzielona na 12 równych rat stanowi roszczenie okresowe a nie jednorazowe, a także naruszenie art. 751 pkt 2 k.c. w zw. z art. 750 k.c. wskutek przyjęcia, że roszczenie o zapłatę czesnego przedawnia się z upływem 2 lat jako roszczenie z tytułu nauki, podczas gdy jest to roszczenie mające oparcie w art. 160 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, wobec czego stanowi umowę nazwaną i tym samym z mocy art. 118 k.c. ma do niej zastosowanie 10-letni termin przedawnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Z uwagi na fakt, iż żadna ze stron nie zażądała przeprowadzenia rozprawy, Sąd Okręgowy, zgodnie z dyspozycją art. 505¹⁰ § 2 k.p.c. rozpoznał apelację na posiedzeniu niejawnym.

Sąd Okręgowy – wbrew wywodom skarżącego – podzielił wniosek Sądu Rejonowego, że dochodzone roszczenie uległo przedawnieniu, choć nie zgodził się z przywołaną przez ten Sąd datą przedawnienia i argumentacją przemawiającą za jej zastosowaniem

w przedmiotowej sprawie. W tym zakresie Sąd odwoławczy w pełni zgadza się z wywodami zawartymi w apelacji, wskazującymi, iż z uwagi na uregulowania zawarte w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 ze zm.),

a w szczególności jej art. 160 ust. 3 w zw. z art. 99 ust. 1, brak jest podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c.

Z treści art. 750 k.c. wynika bowiem, że warunkiem odpowiedniego zastosowania przepisów

o umowie zlecenia do umowy o świadczenie usług jest brak regulacji tej umowy

o świadczenie usług w innych przepisach. Tymczasem „umowa o studiowanie” zawarta pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda w dniu 21 czerwca 2006 r. uregulowana została przepisami powołanej umowy (art. 160 ust. 3). W sytuacji zatem, gdy istotne postanowienia umowy określone są w ustawie, czy to w sposób bezpośredni, czy to poprzez odesłanie do wewnętrznych aktów prawnych, art. 750 k.c. nie może znaleźć zastosowania (por. per analogiam uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2009r., III CZP 20/09, OSNC 2010/1/12).

Przedawnienie roszczenia z tej umowy znajduje uzasadnienie w przepisie art. 118 k.c., jednakże – wbrew wywiadom skarżącego – przy uwzględnieniu 3-letniego terminu przedawnienia, roszczenie bowiem dotyczy świadczenia okresowego polegającego na stałym świadczeniu przez czas trwania stosunku prawnego w określonych regularnych odstępach czasu pewnej ilości pieniędzy, które jednak nie składają się na z góry określoną co do wielkości całość. Nie można zgodzić się z powodem, że P. M. zobowiązany był do zapłaty konkretnej kwoty za cały tok studiów (trwający cztery i pół roku), jedynie podzielonej na raty. Zważyć bowiem należy, że żądaniem pozwu objęte są opłaty stanowiące czesne za pierwszy rok studiów, zgodnie zaś z zawartą przez strony umową wysokość opłaty czesnego ustalana jest Zarządzeniem Kanclerza odrębnie za każdy rok akademicki (§ 7 pkt 7 umowy – k. 48). Jedynie czesne za pierwszy rok studiów zostało kwotowo wskazane w umowie (§ 7 pkt 1 ppkt 1 umowy), w dalszych zaś latach miało być regulowane odrębnie. Skoro więc świadczenie pozwanego za drugi i trzeci rok winno obejmować „12 wpłat miesięcznych” (§ 7 pkt 1 ppkt 2 umowy), a za czwarty rok „5 wpłat miesięcznych” (§ 7 pkt 1 ppkt 3 umowy) bez skonkretyzowania w umowie sumy czesnego za dalszy okres umowy, to uznać należy okresowy charakter tego świadczenia. Jako takie przedawniło się ono z upływem 3 lat. Roszczenie obejmuje okres za październik i listopad 2006r. i przedawniło się z dniem 5 listopada 2009r. Pozew zaś wniesiony został w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 25 maja 2012 r. (k. 2), zatem po upływie wskazanego terminu przedawnienia.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należało, że Sąd Rejonowy dokonał co do zasady trafnego rozstrzygnięcia, a zatem brak było podstaw do jego zmiany. Modyfikacji ulega jedynie podstawa tego rozstrzygnięcia – z przepisu art. 751 w zw. z art. 750 k.c. na przepis art. 118 k.c.

Mając na uwadze wskazaną okoliczność, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 118 k.c. oddalił apelację jako niezasadną.

Zarządzenie/ odpis doręczyć pełn. powoda r pr M. J.

Zarządzenie/ odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda i pozwanemu.